

מ"ת 68474/07/20 - מדינת ישראל נגד אדהם אסווד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 68474-07-20 מדינת ישראל נ' אסווד (עציר)

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מבקשים מדינת ישראל

נגד

משיבים אדהם אסווד (עציר)

החלטה

רקע

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הצתה. בד בבד עם הגשת כתב האישום- הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים.
2. על פי המפורט בכתב האישום, ביום 19/7/20 סמוך לשעה 3:00 בבוקר, נסע המשיב על אופניו החשמליים, הצית רכב השייך לעלא אשקר (להלן "המתלונן"), וזאת באמצעות חומר דליק שנשא בבקבוק בשקית שחורה.
3. המשיב נמלט מהמקום לאחר ההצתה; הרכב הוכרז כאובדן כליל.
4. המשיב חלק על התשתית הראייתית בתיק.
5. המשיב ציין כי אמנם, בחלק ניכר ממסלול הנסיעה הוא מזוהה במצלמות, אך באירוע ההצתה אין מדובר בו, ומאידך, המצלמות הועברו למשטרה והועתקו ללא צו אלא בהסכמת בעליהן בלבד.

פסיקה

6. בשלב המעצר אין בימ"ש נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה. ראו:

בש"פ 8031/08 איטח נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.10.2008);

בש"פ 6982/10 דני ארביב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 6.10.2010);

בש"פ 9431/12 לוי נ' מדינת ישראל (3.1.2013) - פסקה 6 להחלטה;

בש"פ 5867/15 בלל חמאסה נ' מדינת ישראל (24.9.2015) הדיון בראיות בשלב המעצר אינו כולל התייחסות

עמוד 1

מדוקדקת להערכת מהימנות העדים. דברים אלה יפים גם מקום בו מתגלים הבדלים בגרסאות שמסר אותו עד. כמובן, הכול כפוף לכך שאכן מכלול הראיות הוא בעל פוטנציאל להעמיד סיכוי סביר להוכחת האשמה בסוף המשפט;

בש"פ 8028/16 אדיר חיינסקי נ' מדינת ישראל (14.11.2016);

בש"פ 3494/17 פלוני נ' פרקליטות המדינה (11.5.2017);

בש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל (2.7.2017);

בש"פ 4575/17 עליאן נ' מדינת ישראל (3.7.2017);

בש"פ 916/18 יהושע שוקי רבי נ' מדינת ישראל (15.2.2018);

בש"פ 1899/18 פלוני נ' מדינת ישראל (27.03.2018);

בש"פ 4458/18 משייב נ' מדינת ישראל (24.06.2018).

7. אשר לטענת קבילות תוכן המצלמות- (ואגע בה גם בהמשך)- " מקומן של טענות בעניין קבילותן של ראיות הוא בהליך העיקרי ולא בשלב זה, בו די שבית המשפט ישתכנע שהראיות מקימות לכאורה, כאמור לעיל, סיכוי סביר להרשעתו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו. ככלל, מקום בו הראיה לכאורה הנדונה אינה בלתי קבילה בעליל, יש לברר את שאלת קבילותה בהליך העיקרי, ובינתיים ניתן לראותה כראיה לכאורית לצורך המעצר עד תום ההליכים (בש"פ 2871/94 פרץ נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.6.1994), פס' 5 להחלטתו של כבוד השופט י' זמיר; בש"פ 3601/11 שוקי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 23.5.2011), פס' 34 להחלטתו של כבוד השופט י' דנציגר; בש"פ 4533/12 גבן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.6.2012), פס' 9." בש"פ 4667/12 מקסים אזולאי נ' מדינת ישראל (28.6.2012) פסקה 7.

8. ראובנוסף;

בש"פ 4306/09 אבו ואסל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 4.6.2009), פסקה 17;

בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.3.2009), פסקה ו' ;

בש"פ 7947/10 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.11.10);

בש"פ 2347/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.4.2016) פסקה 24;

בש"פ 7234/18 אביאל שושן נ' מדינת ישראל (25/10/18).

9. "... אין מניעה להסתמך, כבר בשלב המעצר, על ראיות אשר קבילותן אמנם מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן יחשבו לראיות קבילות במשפט [ראו למשל: בש"פ 6346/12 אטיאס נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (13.9.2012); בש"פ 2514/09 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקה ו (29.3.2009); עניין ורוחבסקי, פסקה 8]...". בהתאם לעמדה זו, האפשרות להסתמך כבר בשלב המעצר על ראיות שקבילותן מוטלת בספק תלויה בהערכת הסיכוי כי ראיות אלה ימצאו קבילות בשלב במשפט. ראו: בש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 31.12.14).

10. ראו גם: בש"פ 5966/15 אמל אבו סאלח נ' מדינת ישראל (6.10.2015) כב' השופטת ברק ארז:

"...טענתו המרכזית של העורר נסבה על קבילות הודאותיו בפני המדובב ובפני חוקרי המשטרה. לא ליותר לחזור ולהזכיר, כי ככלל, המקום המתאים לבירור שאלת קבילותה של ראיה הוא במסגרת ההליך העיקרי, ולא הליך המעצר שבו מתקיימת בחינה לכאורית בלבד של חומר הראיות (ראו למשל: בש"פ 4667/12 אזולאי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (28.6.2012); בש"פ 603/13 מדינת ישראל נ' מחמלי, [פורסם בנבו] פסקה 6 (25.1.2013); בש"פ 5201/15 בוסקילה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (6.8.2015)). על כן, הגם שתמלול השיחות שנערכו עם המדובב מעורר שאלות, אין די בהן כדי לסייע לעורר בשלב זה של ההליך".

11. אשר לשאלת אמינות זיהוי המשיב לשלב זה- אפנה בש"פ 4253/13 סוסן נ' מדינת ישראל (פורסם באתר הרשות השופטת, 27.6.2013); בש"פ 1089/17 פלוני נ' מדינת ישראל (23.2.2017); בש"פ 8526/18 חוסאם כנעאן נ' מדינת ישראל (17/12/18).

12. אשר לשאלת ראיות נסיבתיות- "כי כאשר כל אחת מן הראיות הנסיבתיות בפני עצמה נוטה להצביע על אשמתו של הנאשם יותר מאשר על חפותו - ואפילו אין בה כשלעצמה כדי להרשיעו - הרי ככל שראיות אלה רבות יותר, מגוונות יותר ושלוכות יותר אישה ברעותה, נעשית "חזקת חפותו" של הנאשם לאפשרות רחוקה יותר וקלושה יותר, עד שלא נותר ממנה שריד. יש כאן, כביכול, מעין תמונת הרכבה ("פזל"), שכלל שמצטרפים זה לזה חלקים רבים יותר, מגוונים יותר ושלוכים יותר זה בזה, הולכת ומתהווה תמונה, שבעיקרה היא ברורה לחלוטין, אפילו נעדרים אחדים ממרכיביה. יתר על כן, תיתכן גם תיתכן אפשרות אחרת, שונה, שכל אחת מן העובדות, המובאות להוכחת אשמתו של הנאשם, היא תמימה ומקריית לחלוטין, כשהיא בפני עצמה, אולם עצם צירופן יחד אינו יכול - מבחינה הגיונית - להיות תמים ומקרי". [ע"פ 351/80 שלמה בן ברוך חולי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 477, 484 - 85; בש"פ 9877/03 מדינת ישראל נ' עקירו (25.11.2003) סעיף 3].

13. ראו בנוסף:

"הלכה פסוקה היא כי תשתית ראייתית לכאורית, אף שהיא מורכבת ממסכת של ראיות נסיבתיות, עשויה להוות תשתית מספקת לצורך מעצר עד תום ההליכים מקום שיש בה כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו (ראו: בש"פ 5046/05 קאסם נ' מדינת ישראל (2003) סעיף 3].

מדינת ישראל (טרם פורסם), פסקה 10 להחלטה; בש"פ 1466/04 זדה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם)), ובלבד שהראיות לכאורה ככל שהן נסיבתיות תהיינה על פניהן בעלות עוצמה שיש בה להוביל למסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכויי ההרשעה (ראו בש"פ 991/99 מדינת ישראל נ' קנילסקי (לא פורסם))" בש"פ 1238/06 אזערי נ' מדינת ישראל (15.2.2006).

14. כעת אעבור לחומר המצוי בתיק.

הראיות בתיק

15. תפיסת שקית ובה בקבוק עם חומר החשוד כדליק- דוחות פעולה רפי הינו ורועי חודרה (ה,ו).

16. דו"ח צפיה ט- **מצלמות עיריית עכו**- מזכר גיא בינסקי- תחילת צפיה = התייעוד מתוארך ליום 19/7/20 משעה 2:44; דמות נראית רכובה על אופניים ברחוב דרך הארבעה. בגדי הדמות- מכנס ג'ינס משופשף, חולצה בגוון כחול/ירוק עם פס בכתף (תמונות עמ' 2, 3); ניתן לראות שקית שחורה תלויה על האופניים (עמ' 4); הדמות נצפית נכנסת (2:46) לדירה ברח' הרצוג 8א' (עמ' 5); בערך בשעה 2:58 נראית דמות יוצאת מאותו בית, לבושה חולצה ארוכה עם פסים כתומים בידיים (עמ' 7); הדמות נוסעת ברח' תעלת למאנש, לכיוון מזרח (ראה במיוחד עמ' 9, 10) לכיוון רחוב הארבעה. בסביבות שעה 3:03 מבוצעת הצתה; אותה דמות נראית חוזרת באותה דרך, לבלוק 8 א' רחוב הרצוג (ראה עמוד 12, 13 שעה 3:04 עד 3:05); בשעה 3:11 יוצאת דמות מהבניין, לבושה מכנס קצר חולצה כחולה/ ירוקה; הדמות זורקת דבר מה הנראה כשקית שחורה לפח ירוק סמוך לבנין (עמ' 16).

17. דוח צפיה יי"- מצלמות מכולת סרוג'- (קיים פער של כ- 6 דקות ביחס לזמן אמת); שעה 2:55- (זמן אמת 3:01)- מגיע חשוד על אופניים חשמליים; החשוד עובר צד בכביש (עמ' 2, 3); החשוד משעין אופניו על גדר וניגש עם שקית שחורה לכיוון רכב (עמ' 4-5 שעה 2:56 זמן אמת 3:02 לערך); לערך בשעה 3:03 (זמן מצלמה 2:56:54) נראית הצתה- עמ' 6); החשוד הנצפה עוזב המקום לכיוון דרך הארבעה.

18. דו"ח מז"פ- יח- מיום 20/7/20 בתוך השקיות השחורות נמצא בקבוק "מי עדן" ליטר וחצי; דו"ח מז"פ ייג"- נזק וצילומי הרכב.

19. דו"ח פעולה 20/7/20 קס"ב דוד קורן- תפיסת בגדי המשיב בחיפוש וכן פריקת מצלמת השכן מוחמד חמאד (בהסכמתו). ראה גם דו"ח וואפי הנו ורועי חודרה ("כג", "כד", "כה").

20. דו"ח מסכם מז"פ- מו- בגדי המשיב שנתפסו בחיפוש. לרבות- חולצה כחולה; קפוצ'ון עם פס כתום בצד ידיים; ג'ינס כהה; נעליים שחורות

21. דו"ח צפיה מצלמות בית המשיב- מז- מזכר יוסף בוזגלו מיום 21/7/20; הצפיה מיום 19/7- שעה 3:05- (קיים פער 19 דקות, כלומר יש להוריד מהשעות בסרטון 19 דקות); המשיב מגיע לביתו כשעל אופניו שקית שחורה; המראה והחולצה זהים לדוח הצפיה של בינסקי לעיל; 3:16- המשיב נראה יוצא מביתו כשעל אופניו שקית שחורה (עמ' 3 לדו"ח) בשלב זה למשיב בגד עליון ארוך, עם פסים (נחזים כצבע כתום) בצד ידיו; שעה 3:24 המשיב חוזר עם מסיכה על פניו (עמ' 4); שעה 3:29 המשיב יוצא מהבית ושקית שחורה בידיו (תואם לדמות שנראתה משליכה שקית שחורה בפח בדוח בינסקי).

22. חוות דעת חוקר דליקות- ס"ג.

23. נספח **הסכמה** לקבלת ראיה דיגיטלית- חתימת אחמד סרוג'י- צורף לדוח בדיקת דנ"א בראש תיק המסמכים. ראה גם חקירת מוחמד חמאד (השכן)- 20/7- הסכמתו להעסקה.

הודעות

24. בהודעת המשיב 20/7(23:06) מאשר המשיב מגוריו בהרצוג 8, לבדו. המשיב מאשר כי בבעלותו אופניים חשמליים; המשיב אישר כי פרטי הלבוש שנתפסו שייכים לו. המשיב טען כי לא יצא מהבית ביומיים האחרונים, והכחיש כי הצית.

25. אם המשיב (אלהם)- בהודעה מיום 22/7- אישרה כי המשיב מתגורר בהרצוג (8 או 8א), ואישרה את שלבש בערב 18/7; האמא אישרה כי לבושו באותו ערב תואם הבגדים שנתפסו; אם המשיב אישרה כי באותו ערב אחז המשיב בקבוק של מי עדן בשקית שחורה (שו' 32); אם המשיב אישרה כי בסרטי השכן חמאד- **נראה המשיב**- הן בתחילה עם חולצה קצרה,

והן אח"כ עם חולצה ארוכה.

26. בת זוגו של המשיב (משיחוב) אישרה בהודעה מיום 22/7 כי המשיב מתגורר בכניסה 8א בהרצוג (קומת קרקע דירה מצד ימין אחרי שנכנסים לבניין). משיחוב אישרה כי הבגדים שנתפסו שייכים למשיב. גם בת הזוג זיהתה את המשיב יוצא ונכנס לדירתו ביום האירוע (לרבות החלפת הבגדים).

27. בחקירת המשיב מיום 23/7 עומת המשיב עם הממצאים- המשיב אישר כי הבגדים שנתפסו הם בגדיו; המשיב אישר כי אין אחרים שלובשים בגדים אלו; המשיב אישר כי שהה בלילה שבין 18/7 ל- 19/7 לבדו בבית; המשיב עצמו אישר כי הוא שנצפה במצלמות השכן- יוצא מהבית ומגיע שנית אל הבית (לאחר החלפת ביגוד); המשיב אישר כי הוא נושא שקית שחורה ובה בקבוק מי עדן (שו' 179); המשיב אישר את שעת היציאה מהבית (תואמת את שעת ההצתה והנסיעה); המשיב אישר כי הוא שנצפה במצלמות העירייה ברחוב הארבעה (שו' 236); המשיב אישר למעשה כל מסלול הנסיעה (244 ואילך); המשיב מאשר גם זהותו בשעה 3:01:56 (שו' 283) וגם זהותו מיד לאחר ההצתה

(שעה 3:03:51 שו' 286). המשיב מזהה עצמו גם במצלמות סרוג'י (שו' 290 ואילך).

28. למעשה, עד ההצתה עצמה, לרבות שלב חציית הכביש, ולאחר ההצתה- עזיבת המקום, **זיהה המשיב עצמו פעם** **אחר פעם**. רק בהמשך כשמבין המשיב משמעות דבריו- הוא חוזר בו (שו' 309). המשיב מנגד, מאשר את זריקת השקית השחורה (שו' 328).

סיכום ראיות-

29. מדובר במשיב אשר אישר כי הוא זה שנצפה יוצא מביתו לפנות בוקר, על אופניים חשמליים; זהות היוצא, לפנות בוקר, אומתה גם ע"י אמו וזוגתו; המשיב נצפה במצלמות (ואישר כי הוא מזהה עצמו), כל הדרך למסלול ההצתה וחזור.

30. נראה כי המצית הנצפה במצלמות לבוש בגדים **זהים** למשיב שיצא מהבית; שעת ההצתה תואמת היציאה והחזרה; השימוש באופניים חשמליים ושקית שחורה מדבר בעד עצמו.

31. המשיב זיהה עצמו כחוצה הכביש (לקראת ההצתה) ויוצא מהאזור (אחר ההצתה); המשיב זיהה עצמו זורק שקית שחורה, לפנות בוקר, ליד ביתו; בפח ליד בית המשיב נמצאה שקית שחורה ובה בקבוק המכיל חומר דליק.

32. לענין טענות המצלמות והקבילות- אפנה לבש"פ 1495/20 **דניאל קגן נ' מדינת ישראל** מהעת האחרונה (גם שם דובר במצלמות), ובמקרה בפנינו, כאמור, קיימת הסכמת בעלים.

33. לאור האמור אני קובע, כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית בעצמה גבוהה ביותר להוכחת האישום.

34. לגבי העילה- עבירת ההצתה היא עבירה שתוצאתה אינה נחזית מראש, והרי המצית שולט ביצירת מעשה ההצתה אך לא בתוצאת מעשהו, כך נאמר: "**ראשיתה מצער- גפרור- ואחריתה מי יישורנו**" (ע"פ 7925/06 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 25.4.07)). תוצאתה של הצתה עלולה לפגוע בחיי אדם, בשלום הציבור וברכושו ולגרום למפגע סביבתי. מכאן המסוכנות הגבוהה הנובעת ממעשה עבירה זה, ואשר לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרתו. כך, נקבע: "**...עבירת הצתה הינה מן החמורות שבעבירות - שיודע אתה את תחילתה ואין אתה יודע את סופה, ומי שמתיר לעצמו לסכן בדרך זו רכוש וחיים - ובעניינו, כאמור, בשל דבר של מה בכך - עשוי להוסיף, לסכן את זולתו גם בנסיבות אחרות**" בש"פ 6526/02 **מוחמד אלענמי נ' מדינת ישראל** (טרם פורסם, 30.7.02).

בש"פ 142/05 **צלי טנצר נ' מדינת ישראל** (13.1.2005); בש"פ 2538/09 **רפי איזראילוב נ' מדינת ישראל** (29.3.2009).

35. על המסוכנות שבעבירת ההצתה ראו גם: בש"פ 4225/17 ואיל אבו רמוז נ' מדינת ישראל (6.6.2017).

בחינת חלופה

36. בחינת העושה והמעשה במקרה דנן, מביאה למסקנה כי בנסיבות העניין, אין מקום להסתפק בחלופה, ויש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו. (השווה בש"פ 5166/20 אבו כף נ' מ"י).

37. מבחינת המעשה- עסקינן בהצתת רכב, באישון ליל, ללא מניע ברור; העדר מניע מעלה חשש כי התנהגות המשיב מקימה סיכון לכלל הציבור; זאת ועוד- ההצתה היתה ברחוב מגורים, תוך יצירת סיכון לרכבים שחנו בסמוך ולתושבים המתגוררים בסמוך. על חומרת ההצתה הרחבתי לעיל.

38. העושה- למשיב עבר מכביד, בעבירות רבות; בין היתר הורשע המשיב בעבירות סמים, אלימות ורכוש.

39. המשיב הורשע **בהפרת הוראה חוקית** והפרעה לשוטר; הרשעה בעבירות אלו מביאה לקושי ממשי במתן אמון במשיב, אמון שהוא הבסיס לשקילת חלופה. אגב- הפרת ההוראה החוקית היתה הפרת תנאי חלופה בתיק מ"ת, דבר המשמט עוד יותר היכולת ליתן אמון במשיב. (ראה ת"פ 63602-09-16 המופיע בגיליון הר"פ)

40. לא זו אף זו- בינואר 2020 ריצה המשיב מאסר בגין תקיפת בן זוג; המאסר שריצה לא הרתיע המשיב, כך שספק אם מפקחים ירתיעוהו.

41. על כך יש לצרף, העובדה כי החלופה המוצעת בישוב ממנו יצא המשיב, ובו מתגורר המתלונן.

התוצאה.

42. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.